PREZYDENT MIASTA POZNANIA
URZĄD MIASTA POZNANIA
Wydział Finansowy
Stanowisko ds. prawno-podatkowych
60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22
tel. (61) 878-48-12

Poznań, 5 maja 2015 r.

Fn-XIV.310.2.2015
L: 05051502260

INDYWIDUALNA INTERPRETACJA

PRZEPISÓW PRAWA PODATKOWEGO

Prezydent Miasta Poznania na podstawie art. 14j § 1 i 3 w zw. z art. 14b, art. 14c i art. 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (t.j.: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm.), w odpowiedzi na wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej z dnia 23 marca 2015 r. (data wpływu do organu podatkowego) w zakresie przepisów ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (tj. Dz. U. z 2014 r., poz. 849 z późn. zm.)

postanawia uznać stanowiska Wnioskodawcy wyrażone we wniosku **za nieprawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 23 marca 2015 r. wpłynął wniosek o wydanie pisemnej indywidualnej interpretacji przepisów prawa podatkowego co do zakresu i sposobu stosowania przepisu §1 ust. 2 pkt 3 uchwały nr LXV/1031/VI/2014 r. Rady Miasta Poznania z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości obiektów sportowych. (tj. Dz. Urz. Woj. z 2014 r. poz. 2394 - dalej zwana uchwałą).

Przedstawiono następujący opis stanu faktycznego:

Wnioskodawca od lutego 2015 r. jest [illegible] nieruchomości znajdujących się na terenie miasta Poznania, na której są zlokalizowane boiska do gry w tenisa ziemnego, w związku z tym jest zobowiązany do składania deklaracji na podatek od nieruchomości. Zgodnie z Uchwałą Rady Miasta Poznania z dnia 8 kwietnia 2014 r. w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości obiektów sportowych zwolnieniu podlegają m.in. boiska zajęte na prowadzenie zadań z zakresu kultury fizycznej realizowanych przez sport i rekreację ruchową, wraz z zajętym przez nie gruntem i w związku z tym boiska do gry w tenisa ziemnego podlegają zwolnieniu z podatku od nieruchomości.

Do opisanego stanu faktycznego zadano następujące pytanie:

Czy w znaczeniu pojęciowym „boiska" wskazanym w § 1 ust. 2 pkt 3 Uchwały mieszczą się również boiska do gry w tenisa ziemnego i czy w związku z tym sporządzając deklarację na podatek od nieruchomości jest uprawniony do zadeklarowania, w odpowiednim zakresie, zwolnienia przedmiotowego z podatku od nieruchomości wynikającego z tego tytułu?

Wobec zadanego pytania przedstawiono następujące stanowisko Wnioskodawcy:

Zdaniem Wnioskodawcy, w znaczeniu pojęciowym „boiska" wskazanym w § 1 ust. 2 pkt 3 Uchwały mieszczą się również boiska do gry w tenisa ziemnego, zatem sporządzając deklarację na podatek od nieruchomości jest uprawniony do zadeklarowania tych obiektów sportowych jako zwolnionych z przedmiotowego podatku.

Wnioskodawca na poparcie własnego stanowiska powołuje przepisy art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, który uprawnia radę gminy, w drodze uchwały do wprowadzenia innych zwolnień przedmiotowych niż określonych w art. 7 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych oraz art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw. Konsekwencją zastosowania wyżej wymienionego przepisu, było podjęcie Uchwały w dniu 8 kwietnia 2014 r. przez Radę Miasta Poznania w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości obiektów sportowych, która to zwalnia z podatku od nieruchomości grunty, budynki lub ich części oraz budowle o charakterze ogólnodostępnym, zajęte na prowadzenie zadań z zakresu kultury fizycznej realizowanych przez sport i rekreację ruchową. Zwolnieniem tym objęte zostały obiekty sportowe w tym boiska.

W ocenie Wnioskodawcy znaczeniem pojęciowym „boiska" objąć należy również boiska do gry w tenisa ziemnego. Słownik języka polskiego PWN definiuje pojęcie boiska, jako: „terenu przystosowanego do ćwiczeń, zawodów i gier sportowych". Funkcją również pojęcia boiska sportowego, które wskazują, że jest to „wydzielony, równy i utwardzony teren, porośnięty trawą, czasami pokryty nawierzchnią tartanową lub sztuczną trawą. Elementy boiska stanowią również jego ogrodzenie, oświetlenie czy urządzenia jak piłkochwyty". Boisko do gry w tenisa ziemnego stanowi wydzielony, równy i utwardzony teren, przy czym rodzaj zastosowanej nawierzchni będzie różnił się w zależności od potrzeb i możliwości podmiotu je tworzącego. Wnioskodawca zaznacza, że Uchwała nie zawęża znaczenia pojęciowego do boiska sportowego.

Boiska do gry w tenisa ziemnego, którymi zarządza Wnioskodawca spełniają kryteria ogólnodostępności, o której mowa w Uchwale. Pojęcie „ogólnodostępności" należy definiować jego zdaniem w sposób następujący: „ogólny" oznacza dotyczący ogółu, obejmujący całą grupę ludzi, wspólny dla wszystkich, przeznaczony dla ogółu, z kolei „dostępność" to możliwość dojścia, dotarcia, dostania się do jakiegoś miejsca (L. Etel, Podatek od nieruchomości. Komentarz. Lex 2012). Konieczność uiszczenia zapłaty za usługę, ewentualnie poczekania, aż usługodawca uzyska wolne moce przerobowe, nie wyłącza ogólnodostępności. Ogólnodostępność to możliwość skorzystania z danego obiektu również przez inne podmioty niż władający obiektem. Dostępność takiego obiektu może być ograniczona jego wielkością, opłatami etc. Istotne jest, że potencjalnie z obiektu korzysta bliżej niesprecyzowana liczba podmiotów, w tym podmiotów innych niż podmiot nim władający (Podatek od nieruchomości w orzecznictwie sądów administracyjnych. Komentarz. Linie interpretacyjne. Red. W. Morawski, Lex 2013).

W związku z powyższym, zdaniem Wnioskodawcy, w pojęciu „boisko" wyrażonym w Uchwale mieści się boisko do gry w tenisa i w związku z tym, może korzystać ze zwolnienia przedmiotowego w podatku od nieruchomości.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego uznaje się za nieprawidłowe.

W myśl art. 14b § 1 i 14j ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (tekst jedn.: Dz. U. z 2012 r. poz. 749 z późn. zm. - dalej "Ordynacja podatkowa") minister właściwy do spraw finansów publicznych, a w zakresie swojej właściwości wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa, na pisemny wniosek zainteresowanego, wydaje, w jego indywidualnej sprawie, pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego. Zgodnie z art. 14b § 2 i § 3 Ordynacji podatkowej składający wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej obowiązany jest do wyczerpującego przedstawienia zaistniałego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego oraz do przedstawienia własnego stanowiska w sprawie oceny prawnej tego stanu faktycznego albo zdarzenia przyszłego. Interpretacja indywidualna winna zawierać ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny; można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie (art. 14c § 1 Ordynacji podatkowej). W razie negatywnej oceny stanowiska wnioskodawcy interpretacja indywidualna zawiera wskazanie prawidłowego stanowiska wraz z uzasadnieniem prawnym (art. 14c § 2 Ordynacji podatkowej).

W orzecznictwie sądów administracyjnych ugruntowany jest pogląd, że organ wydając interpretację dokonuje jedynie oceny prawnej stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę, bez możliwości jego modyfikowania, czy też prowadzenia postępowania dowodowego w trybie przepisów działu IV Ordynacji podatkowej. Wobec tego interpretacja może dotyczyć wyłącznie stanu faktycznego przedstawionego we wniosku, gdyż organ nie prowadzi żadnego postępowania dowodowego, nie ocenia też wiarygodności danych przedstawionych we wniosku. Obowiązkiem wyczerpującego przedstawienia stanu faktycznego (zdarzenia przyszłego) ustawodawca obciążył wnioskodawcę, co oznacza, iż to wnioskodawca wskazuje elementy stanu faktycznego, jakie należy uwzględnić przy wydawaniu interpretacji.

Ponadto należy zaznaczyć, że interpretacja dotyczy wyłącznie przepisów prawa podatkowego, organ podatkowy nie jest uprawniony do interpretacji przepisów z innych dziedzin prawa.

Stanowisko przedstawione przez Stronę jest nieprawidłowe.

Na mocy art. 7 ust. 3 ustawy z dnia 12 stycznia 1991r. o podatkach i opłatach lokalnych (Dz. U. z 2014 r. poz. 849) rada gminy, w drodze uchwały, może wprowadzić inne zwolnienie przedmiotowe niż określone w ust. 1 oraz w art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 2 października 2003 r. o zmianie ustawy o specjalnych strefach ekonomicznych i niektórych ustaw.

Na podstawie wyżej wymienionego przepisu Rada Miasta Poznania w dniu 8 kwietnia 2014 r. podjęła uchwałę w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości obiektów sportowych (nr LXV/1031/VI/2014). Zgodnie z § 1 ust.1 uchwały zwalnia się z podatku od nieruchomości grunty, budynki lub ich części oraz budowle o charakterze ogólnodostępnym, zajęte na prowadzenie zdań z zakresu kultury fizycznej realizowanych przez sport i rekreację ruchową. Natomiast na mocy § 1 ust. 2 pkt 3 uchwały zwolnieniu podlegają obiekty sportowe, zajęte na prowadzenie zadań z zakresu kultury fizycznej realizowanych przez sport i rekreację ruchową, wraz z zajętym gruntem mi. in. boiska.

W kontekście powołanych przepisów stwierdzić należy, że w uchwała Rady Miasta Poznania nie definiuje pojęcia boiska, jak również nie wymienia kortu tenisowego jako obiektu sportowego, który podlega zwolnieniu na podstawie wyżej wymienionej uchwały.

Zgodnie ze znaczeniem słownikowym pojęcie „kort" należy rozumieć plac przystosowany do gry w tenisa (źródło: Słownik języka polskiego PWN – sip.pwn.pl). Natomiast inne źródło wskazuje, że pod pojęciem kort tenisowy należy rozumieć – pole do

gry w tenisa (źródło: Wikipedia – https://pl.wikipedia.org/). Zatem wykładnia językowa wskazuje, że pojęcia kort nie można utożsamiać z pojęciem boiska, ponieważ żadna definicja nie posługuje się w odniesieniu do kortu tenisowego pojęciem boiska, tylko pojęciem plac lub pole.

Mając powyższe na uwadze Rada Miasta Poznania podejmując uchwałę w sprawie zwolnienia z podatku od nieruchomości obiektów sportowych w § 1 pkt 2 uchwały enumeratywnie wskazała jakie obiekty sportowe mogą korzystać z przedmiotowego zwolnienia, wśród nich nie ma kortu tenisowego. Natomiast wskazany obiekt sportowy – boisko. Pod tym pojęciem organ podejmujący uchwałę rozumiał jako teren przystosowany do ćwiczeń, zawodów i gier sportowych z wyłączeniem kortów tenisowych, ponieważ zgodnie z znaczeniem językowym jest to odrębny obiekt sportowy, nie ujęty w uchwale.

Reasumując, stanowisko wnioskodawcy należy uznać za nieprawidłowe.

Pouczenie:

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja, po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądy Administracyjnego po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu - do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. Nr 153, poz. 1270 z późn. zm.). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach - art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem Prezydenta Miasta Poznania na adres Urząd Miasta Poznaniu Wydział Finansowy, 60-823 Poznań, ul. Słowackiego 22

Z up. PREZYDENTA MIASTA

Iwona Maćkowiak
Z-CA DYREKTORA WYDZIAŁU